

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ἩΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμῆς 120. Ἐξέ-
μνη δραχ. 65. Τρίμηνη δραχ. 35.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἀγγέλου γρόσια διατμ. 50.
Ἀμερικῆς δολλάρια 3.—Ἀγγλίας καὶ ἔλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ: 1979

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΟΣ Π. ΠΑΠΗΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἔλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἄρχιζουσι τὴν 1ην οὐοῦδηποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐρμιόιδου ἐριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 47ος

Ἀθήναι, 15 Ἰουνίου 1940

Ἔτος 62ον.—Ἀριθ. 29

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΕΡΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΛ. ΒΑΔΙΝ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο—

Γιὰ κακὴ τους ἔμως τύχη τὰ πρά-
γματα δὲν ἤλθαν ἔτσι. Ἄλλα ἔλπι-
ζαν κι' ἄλλα ἤθραν.

Ἡ Βάτνα ἦταν ἡ μόνη τους ἐλ-
πίδα ἄλλᾳ.

Καλύτερα ἔμως νὰ ποῦμε τὰ
πράγματα μὲ τὴν σειρά τους, ἔτσι ὅ-
πως ἔγιναν.

Τὸ λεωφορεῖο φθάνοντας
στὴ Βάτνα στάθηκε μπρὸς
στὸ ξενοδοχεῖο τῆς Γαλ-
λίας. Ἐκεῖ κατέβηκαν καὶ
τὰ τρία παιδιὰ.

Μπρὸς τὸ ξενοδοχεῖο ἔ-
νας στρατιώτης ἐπήγγαινε
ἀπάνω κάτω. Ὁ Γιάννης
τὸν πλησίασε καὶ τὸν ρώ-
τησε :

— Μήπως μπορεῖτε, σᾶς
παρακαλῶ, νὰ μοῦ πῆτε ποῦ
κάθεται ὁ κύριος Θωμᾶς
Καστέρας ;

— Μήπως ξέρω κ' ἐγώ ;
ἀποκρίθηκε ὁ στρατιώτης
ξαναρχίζοντας τὸν περίπα-
τό του.

Ἄλλὰ σὰ νὰ τὸ μετά-
νοιωσε στάθηκε πάλι καὶ
εἶπε στὸν Γιάννη ποῦ στε-
κόταν ἀκούνητος μὴ ξέ-
ροντας τί νὰ κάνῃ :

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, πατρι-
ωτάκι, ἔνα τέτοιο ὄνομα
θαρρῶ πὼς τᾶκουσα ἐφῆς
τὸ βράδυ. Ὁ ἀντισυνταγμα-
τάρχης μου εἶχε τραπέζι:
ἔνα κάποιον μὲ πολιτικὰ
ποῦ τὸν λέγανε κύριος Κα-
λησπέρα δὲν τὸν λέγε ἔτσι
δᾶ, Καλησπέρα αὐτὸν ποῦ
γυρεύεις ;

— Καστέρα, Καστέρα,
εἶπε ὁ Γιάννης.

— Ναι, ναι καλὰ λὲς Κασπέρα κ'
ἐγὼ θάρρησα Καλησπέρα, τί βλάκας.

— Καὶ δὲν ξέρετε νὰ μοῦ πῆτε
ποῦ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν βροῦμε ;

— Χμ! ξέρω κ' ἐγώ ; Μὰ γιὰ
στάσου. Θὰ τὸν ξέρῃ ὁ ἀντισυνταγ-
ματάρχης μου.

Ἔλα πάμε μαζὶ νὰ τὸν ρωτήστε,
εἶναι ἐπαδὰ στὸ καφενεῖο.

Τὰ παιδιὰ ἀκολούθησαν τὸν στρα-
τιώτη καὶ σὲ πέντε λεπτὰ βρῆκαν
τὸν ἀντισυνταγματάρχη ποῦ εὐτυχῶς
ἦταν ὁ κ. Χασίμης δηλαδὴ ἀκριβῶς

ἐκεῖνος γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ κύριος Πε-
ρικλῆς εἶχε δώσει συστατικὸ γράμμα
στὸν Γιάννη.

— Μάλιστα, παιδί μου, εἶπε ὁ ἀν-
τισυνταγματάρχης, χθὲς τὸ βράδυ
φάγαμε μαζὶ μὲ τὸ θεῖο σας. Ἄλλὰ
σήμερα τὰ ξημερώματα ὁ Καστέρας
ἔφυγε γιὰ τὴν Βισκρα μαζὶ μὲ τὸν
φιλο του τὸ λοχαγὸ Μαρτῆ.

Καὶ καθὼς ὁ Γιάννης καὶ τ' ἀ-
δέρφια του ἐφάνηκαν πὼς στενοχω-
ρέθηκαν ἀπὸ τὴν εἰδηση αὐτὴ ὁ ἀ-
ξιωματικὸς ἐξακολούθησε.

— Μὴ στενοχωριόσαστε,
παιδιά μου, σὲ σαρανταοκτὼ
ὥρες θὰ γυρίσουν γιὰτὶ ὁ
λοχαγὸς εἶνε μεθαύριο τῆς
ὑπηρεσίας καὶ πρέπει τὸ ἀρ-
γότερο νὰ εἶναι δὴ τὴν Δευ-
τέρα τὸ πρωὶ στῆς ἑννέα
γιὰ τὴν ἀναφορά.

Τὰ κακόμοιρα τὰ παιδιὰ
τί νὰ ποῦν μὲ τὴν καινούρ-
για ἀτυχία. Δίγες ὥρες μο-
νάχα ἂν ἔρχονταν πῶς νο-
ρίς θὰ πρόφταναν τὸ θεῖο
τους ποῦ τοὺς ξέφευγε μέ-
σα ἀπὸ τὰ χέρια τὴν στιγ-
μῇ ποῦ ἐκεῖνα ἦσαν πιὰ βέ-
βαια πὼς τὸν ἐφθασαν.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης
βλέποντας τὴν στενοχώρια
τῶν παιδιῶν καὶ τὴ σαστι-
σμάρα τους νόμισε πὼς ἔ-
πρεπε νὰ τὰ παρηγορήσῃ
καὶ τοὺς εἶπε :

— Μὴν κάνετε δᾶ ἔτσι
καὶ τί εἶναι δυὸ μέρες ; θὰ
περάσουν χωρὶς νὰ τὸ κα-
ταλάβετε.

Καὶ βέβαια ποῦ οἱ δυὸ
μέρες δὲν ἦσαν καὶ σπου-
δαῖο πράγμα. Ἀφοῦ μάλι-
στα ὁ θεῖος τους θὰ γύριζε
μεθαύριο στὴν Βάτνα, οὔτε
λόγος πὼς ἔπρεπε νὰ τὸν
περιμένουν ἐκεῖ. Γιατὶ ἂν
ἐπιχειροῦσαν νὰ πᾶνε νὰ τὸν



«Παραπλανήθηκαν καὶ βρέθηκαν σ' ἕνα χωριὸ μαύρον»
(Σελ. 254, στ. α')

γνεψε «να!» δηλαδή να κάμη δ,τι έλεγε ο νάνος. "Άλλη βασιλική διαταγή. "Ο δούκας τότε προχώρησε λίγο ακόμα και πήρε το πιάτο που του έδωσε ο νάνος, προσέχοντας να το κρατή ίσια όπως κι' ο νάνος το δικό του.

"Εγνοείται πως ήταν το πιάτο που είχε μουντζουρώσει από κάτω με το κερί. Αιτός είχε κρατήσει το άλλο, το καθαρό.

— Και τώρα σταθήτε κει, ειπε στο δούκα. Δέν πειράζει αν γυρίζετε τη ράχη στον Πολυχρονεμένο, το παιχνίδι το άπαιτεί.

— Μά τί παιχνίδι είν' αυτό ;

— Τώρα θάκούσετε.

Οι παλατιανοί στέκουνταν γύρω-γύρω, ο βασιλιάς πίσω από το δούκα, ο Κίτσος μπροστά του και... το παιχνίδι άρχισε.

(Ακολουθεί)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΜΙΚΡΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ F. H. BURNETT

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

"Άλλωστε, όταν τον κοίταζε κανείς με προσοχή θα έβλεπε πως ήταν ένας ποντικός πολύ ναλοκακωμένος και πως δεν είχε καμμιά κακή πρόθεση μέσα του. Καθώς κοίταζε παρακλητικά τη Σάρα με τα στραγγυλά του ματάκια, είχε την κρυφή έλπίδα πως θα καταλάβαινε κι' αυτή την ανάγκη που τον έκανε να βγῆ από την τρύπα του και δεν θα τον

κουνηγούσε. Και όταν η μυστηριώδης εκείνη φωνή τον καθούχασε, πήγε σιγά σιγά κοντά στα φίχουλα και άρχισε να τρώη. Και κάθε στιγμή σήκωνε τα μάτια του και κοίταζε τη Σάρα με μια έκφραση τόσο έκτεντική, ώστε η Σάρα ένουσε την καρδιά της να γεμίζει συμπόνοια για το φτωχό ζωάκι.

Καθόταν και παρακολουθούσε τις κινήσεις του κρατώντας την άναπνοή της. Λίγο παραπέρα ήταν ένα φίχουλο πολύ μεγαλύτερο από τ' άλλα, ένα άληθινό κομμάτι ψωμί, που έβραζε σε μεγάλο πειρασμό το ζωάκι.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ



Πρώτη τηλεφωνική επικοινωνία του Μπέμπη με τον πατέρα του: «'Εσύ 'σαι, μπαμπά;... Μπα, μπα, μπα!...»

*Ανακοίνωση από τον Τάσο

Για να το πάρη όμως έπρεπε να έρθη πολύ κοντά στην πολυθρόνα και ο κύρ-πόντικας δεν άποφάσιζε άκόμη να ριφικινδυνεύσει ένα τέτοιο πράγμα.

«Θέλει να το πάρη για τα παιδιά του, σκέφθηκε η Σάρα. "Άς μὴν κουνηθούμε καθόλου. "Ίσως να ξεθαρρευτή και να έρθη πιδ κοντά».

Κι' αλήθεια, ο ποντικός, που τρώγοντας και τα πιδ μικρά φιχουλάκια πλησίαζε όλο και περισσότερο προς το μέρος της Σάρας, στάθηκε, για μια στιγμή, μυριάστηκε με τη σουβλερή μουρίτσα του τόν άέρα, έχοντας πάντα τα μάτια του στηλωμένα επάνω στη Σάρα, κι' ύστερα, με την ίδια γρηγοράδα όπως κι' ο σπουργιτης χύμησε άπάνω στο ψωμάκι, το άρπαξε και εξαφανίστηκε γοργά σαν άστραπή σε μια χαραμάδα του τοίχου.

— Καλά το έλεγα εγώ πως το ήθελε για τα παιδάκια του, ειπε η Σάρα δυνατά. Θα δοκιμάσω να τον πιάσω φίλο.

Μια βδομάδα αργότερα, ένα βράδυ που η Έρμίνια κατάφερε να ξεφύγη και να άνεβῆ κρυφά άπάνω στις σοφίτες, παραξενεύτηκε βλέποντας πως η Σάρα δεν άπαντούσε άμέσως στο διακριτικό χτύπημα που έκανε στην πόρτα της. "Η ήσυχία μάλιστα ήταν τόσο άπόλυτη, ώστε η Έρμίνια φαντάστηκε πως η φίλη της είχε κιόλας πέσει να κοιμηθῆ. Μά πόση ήταν η έκπληξή της όταν άκουσε τη Σάρα να μιλά με σιγανή φωνή, σε κάποιον και μάλιστα να του μιλά με μεγάλη τρυφερότητα.

— Έλα ! έλεγε. Πάρτο, Τυροφαγά μου, και τρέχα στο σπιτάκι σου. Πήγαινε γρήγορα να βρῆς τη γυναίκούλα σου.

Τὴν άλλη σχεδόν στιγμή η Σάρα άνοιξε την πόρτα και αντίκρισε μπροστά της μια Έρμίνια κατατρομαγμένη.

— Με ποιόν μιλούσες, Σάρα ; τραύλισε.

"Η Σάρα την έβαλε μες στο δωμάτιο πατώντας στις μύτες των ποδιών της. Το ύφος της όμως έδειχνε πως είχε περάσει μερικές ευχάριστες στιγμές.

— Θα σου το πῶ αν μου άποσχεθῆς πως δεν θα τρομάξω και δεν θα βάλω τις φωνές, έκανε η Σάρα με μυστηριώδες ύφος.

"Η Έρμίνια λίγο έλειψε να ξεφωνίσει εκείνη την ίδια τη στιγμή, μα ωστόσο κατάφερε να κρατηθῆ. "Έβριξε μια ματιά στην κάμαρα και δεν είδε κανένα. Και όμως η Σάρα με

κάποιον μιλούσε. "Από το μυαλό της έπέρασαν διάφορες ιδέες για ζωτικά και φαντάσματα.

— Είναι τίποτε που θα με κάνη να τρομάξω ; ρώτησε διστακτικά.

— Υπάρχουν μερικοί που το φοβούνται, άπάντησε η Σάρα. "Εγώ όταν το είδα για πρώτη φορά, τρέμαξα πολύ.

— Μήπως είναι... βρυκόλακας ; έκανε η Έρμίνια ενώ τα δόντια της χτυπούσαν από την τρομάρα.

— Όχι δά, ειπε η Σάρα ξεσιτώντας σε γέλια, είναι ο ποντικός μου.

Μ' ένα πήδημα η Έρμίνια βρέθηκε επάνω στο κρεβάτι της Σάρας, σηκώνοντας το νυχτικό της ψηλά πάνω από τα γόνατα και σφίγγοντας το σάλι της όσο πιδ πολύ μπορούσε. "Ήταν τόσο τρομαγμένη, ώστε ούτε να φωνάξῆ δεν μπορούσε γιατί η φωνή της είχε πνιγεί μέσα στο λαρύγγι της.

— Ω, ώ, έκανε τέλος, ένας ποντικός !

— Καλά το ήξερα εγώ πως θα φοβηθῆς, έκανε η Σάρα. "Άλλά δεν δπάρχει κανένας λόγος. "Εγώ όχι μόνο δεν τον φοβάμαι τον καυμένο τον ποντικό, μα κοντεύω κιόλας να τον ήμερέψω. "Άρχισε να με γνωρίζῆ και όταν τον φωνάζω βγαίνει από την τρύπα του και τρέχει κοντά μου. Φοβάσαι άκόμη, για να τον φωνάξω να τον δῆς κι' εσύ ;

"Υστερα από την πρώτη τους συνάντηση, χάρις σε διάφορα άποφάγια που έφερε από την κουζίνα, η περιεργή αυτή φίλα της Σάρας με τον ποντικό είχε κάνει μεγάλες προόδους, τόσο πολύ ώστε η Σάρα είχε σχεδόν ξεχάσει την κακή φήμη του μικρού της φίλου.

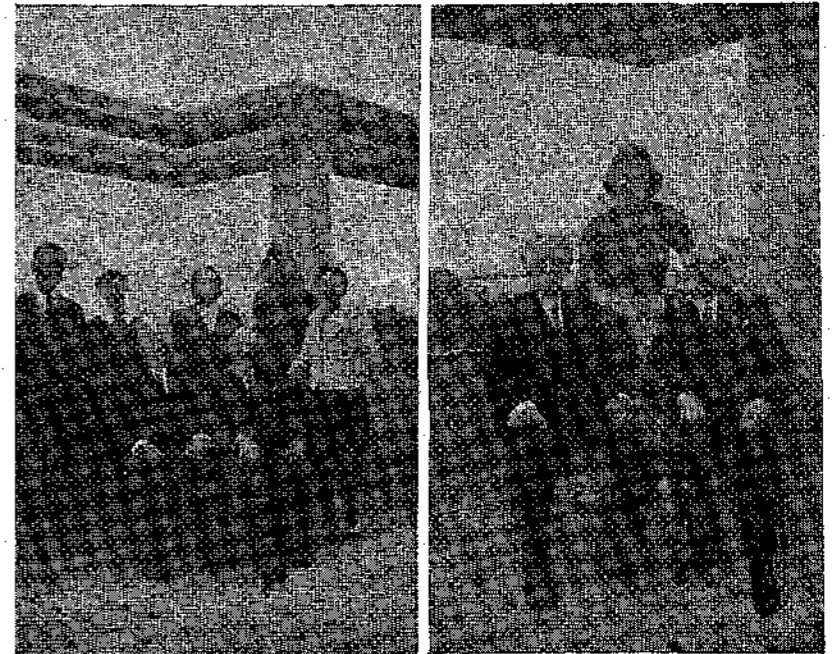
"Η πρώτη κίνηση της Έρμίνιας σαν άκουσε την πρόταση ήταν να ζαρώσει άπάνω στο κρεβάτι και να κουκουλωθῆ ως τα μάτια με τις κουβέρτες, μα η άφήγηση της Σάρας για την πρώτη συνάντησή της με τον Τυροφαγά, κέντησε σε τέτοιο σημείο την περιέργειά της, ώστε αντί να μαζευτεί στη γωνιά, έγειρε πάνω από τα κάγκελα του κρεβατιού για να βλέπη καλύτερα τη Σάρα που είχε γονατίσει μπροστά στη στενή χαραμάδα.

— Μή... μη τυχόν βγῆ έξω και πενήση μονομιάς άπάνω στο κρεβάτι ; ρώτησε.

— Όχι δά, άπάντησε η Σάρα. Είναι πολύ καλοαναθετραμμένος, όπως και σύ. Είναι σαν άνθρωπος, θα το ίδῆς.

Με τα λόγια αυτά η Σάρα άρχισε να σφουρίζῆ σιγανά, τόσο σιγανά

ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ



Στην ταράτσα του ξενοδοχείου «Σέσιλ» Α'. "Έξ άριστερών" καθήμενοι : "Ο κ. Ν. Παπαδόπουλος, δ κ. Γ. Ξενοπούλος, "Ορφανοί : δ κ. Γ. Σαράντης (ο παλιός Καρκαλέτσος κῶ), η δ. Γεωργία Ταρσοῦλη, η δ. "Ελένη Ταρσακουσοῦλου, η Κίτρινη "Αράχνη, η Μεγάλη "Ελλάς.—Β". Οι κκ. Παπαδόπουλος και Ξενοπούλος με την δ. Ερμούλην Σαράντη (την καλιά "Ηλιόλουστη κ. δ.)

[Στοιμίσματα από τον κ. Γ. και της δ. Ε. Σαράντη]

ώστε έπρεπε να είναι τόσο άπόλυτη σιγή γύρω της για να άκουσῆ το σφύριμά της. Τέλος, άκούγοντας αυτή την πρόσκλησή της, ένα κεφαλάκι με μάτια γυαλιστερά και μακρυά μουστάκια ξεπρόβαλε από το άνοιγμα της τρύπας. "Η Σάρα κρατούσε στη χούφτα της μερικά φιχουλάκια. Τάρριξε χάμω και ο Τυροφαγάς βῆκε δλόκληρος έξω και άρχισε να τῆ τραγανίζει με την ήσυχία του. "Υστερα, βλέποντας ένα κομμάτι μεγαλύτερο από τ' άλλα, το έπιασε με τα δόντια και το κουβάλησε στο σπίτι του σαν νοικατικός αικογενειάρχης.

— Βλέπεις τί νόστιμος που είναι, ειπε η Σάρα. Τρώει τα μικρά φιχουλάκια και τα μεγάλα τα πάει στη γυναίκα του και τα παιδάκια του. Πολύ συχνά τους άκούω που φωνάζουν από τη χαρά τους. Καθένας έχει και διαφορετική φωνή κι' έχω μάθει να ξεχωρίζω αν φωνάξῆ ο πατέρας, η μητέρα ἢ τα παιδιά.

"Η Έρμίνια έβαλε τα γέλια.

— Ω Σάρα, ειπε, είσαι άστσία, μα είσαι και καλή.

— Το ξέρω πως είμαι άστσία, ειπε η Σάρα, και προσπαθῶ να είμαι καλή.

Πέρασε το χέρι της από το μέτωπό της και τα μάτια της έδούρκωσαν.

— "Ο μπαμπάς με πειράζε κάθε τόσο, συνέχισε, και μου άρεσε τόσο πολύ να με πειράξῆ με δνόμαζε «παραξενη μικρούλα», διεσκέδαζε όμως όταν μ' έβλεπε να φαντάζομαι κάθε λογῆς περιεργα πράγματα.

(Ακολουθεί) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ

ΤΟ ΜΑΓΑΖΙ ΤΟΥ ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

Το περίφημο μαγαζί του Γιάννη Τσακασιάνου στη Ζάκυνθο—έκείνο που παρουσιάζει κι' ο κ. Ρώμας στη «Ζακυνθινή Σερενάτα»— ήταν κούρελο, έμπορικό, γραφείο του περιοδικού που έβγαζε ο κούρεας-ποιητής, και... ξενοδοχείο ! "Απέξω, στην πρόσοψη πέρα-πέρα, ειχε την έξῆς έλληνογαλλική έπιγραφή :

Coiffeur-Kouρείon, Nouveautés-Nεωτερισμοί, Chambres meublées-Δωμάτια έπιπλωμένα.

Κι' οι Ζακυνθιοί έλεγαν : "Η μέθοδος του "Ολλενδάρφου !

Πώς θα περάσετε πικρό εὐχάριστα τὸ καλοκαίρι σας;
Εἶναι ἀπλούστατο: θὰ προμηθευθῆτε ὅσους περισσότερους μπορεῖτε

ΤΟΜΟΥΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

καὶ θὰ τοὺς πάρετε μαζί σας στὸ ταξίδι, στὴν ἐξοχή, ὅπου θὰ πάτε,
—ἀλλὰ κί' αὐτοῦ ποῦ θὰ μείνετε, —γιὰ νὰ περάσετε τίς Διακοπές.

Κί' ἕνας μόνον Τόμος τῆς Β' Περιόδου ἀρκεῖ, μὲ τίς
400 του σελίδες, μὲ τὰ τρία ἢ τέσσερα μυθιστορήματά του καὶ μὲ
τὰ τόσα ἄλλα ποῦ περιέχει. "Αν πάρετε μάλιστα ἀπὸ τοὺς Τόμους
τῶν τελευταίων ἐτῶν, 1929 ἕως 1939, ποῦ ἔχουν 620 ἢ 468
σελίδες ὁ καθένας, καὶ ἀπὸ 4-5 μυθιστορήματα, τί ἄλλο θέλετε;

Κάθε Τόμος, ἀδεται, τιμᾶται

ΕΚΑΤΟΝ ΔΕΚΑ ΔΡ.

Στὴν τιμὴ τῶν 110 δραχμῶν, προσθετὰ τὰ ταχυδρομικά, δρ.
5 γιὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ δρ. 35 γιὰ τὸ Ἐξωτερικόν. (Τόμοι τῶν
ἐτῶν 1894, 1908 καὶ 1918 δὲν ὑπάρχουν, ἔχουν ἐξαντληθῆ).

Συμβουλευθῆτε καὶ τὸν Πίνακα Μυθιστορημάτων ποῦ περιέχει
κάθε Τόμος — δημοσιεύθηκε τελευταία στὸ 6ο φυλλάδιο τοῦ 1940
— καὶ κάμπετε ἐγκαιρῶς τὴν προμήθειά σας, ἂν θέλετε νὰ περάσετε

ΤΟ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 291ου Διαγωνισμοῦ Ἀδελφῶν.
Αἱ λύσεις τῶν Ἀσκήσεων τοῦ φυλλάδιου τοῦ
του δακτύλου μέχρι τῆς 15 Ἀπριλοῦ.

349. Δεξιόγραφος

Τὰ πλοῖα ἔχουν τὸ πρῶτο μου
Καὶ στὴν ἀνάγκη εἰρήνουν
Σὲν ἀκρωτήρι τᾶλλο' μου
Οἱ χάριτες ὅλοι δείχνουν
Καὶ στὸ σύνολο φυλάττει
"Ὅ,τι ρούχο δὲν φορεῖται.

Βέταν

350. Δογμοποιητικὸς Συλλαβόγραφος

Σὺ μ' ὀλόκληρη τὴ γῆ
Κάνεις . . . σόνα μὴ χαθῆ.
Νυχτελοῦλοδο

351. Μεταγραμματισμὸς

Κεραιφόρο συναντῶς
Τὶ κομψό, χαριτωμένο!
Τὸ λαϊκὸ του μόνο ἀλλάξεις,
Κί' ἔχεις κείνο ποῦ πατῶς,
"Ἀστρωτο, γυμνὸ ἢ στρωμένο,
Δίχως διόλου νὰ διστάξης.

Νυχτελοῦλοδο

352. Αἰνίγμα

Μὲ ἄρθρο ἀρσενικόν,
Ποτάμι—τὸ θυμάσαι;
Μὲ ἄρθρο θηλυκόν,
Θηρίο ποῦ φοβάσαι.

Ἐβερσοτ

353. Ψαροπόνημα

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Ν' ἀντικατασταθῶν οἱ ἀστερισκοὶ
διὰ γραμμάτων ὥστε ν' ἀναγινώσκον-
ται: φωτιστικόν, νῆσος τοῦ Αἰγαίου,
μέρος σῦδενδρον, μεταωρολογικόν, πό-
λις τῆς Ἑλλάδος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου,

πηγὸν θαλάσσιον, ποταμὸς τῆς Εὐ-
ρώπης.

Δοξακείμενο Ἑλληνόπουλο

354. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 6 = Ὅμηρικὸς ἥρωας.
2 3 6 6 7 9 = Κρότος.
3 2 9 = Χρονικόν.
4 2 7 9 6 = Ἀριθμητικόν.
5 7 8 3 6 = Δούλος.
6 1 0 2 0 6 = Φυτρώνα.
7 0 8 9 0 6 = Ἀρχ. ἥρωας.
8 3 4 0 6 = Φυσικόν.
9 7 2 5 6 7 8 = Καταδιώκεται.
0 2 9 4 7 0 6 = Ἀρχ. ποιητής.

Διπρόσωπη

355-359. Πτερωτὸν Γράμμα

Αἱ κάτωθι ζητούμενα λέξεις ἔχουν
ἀπὸ ἓν γράμμα κοινόν—τὸ πτερωτὸν,
—τὸ ὅποιον ἀπαντᾷ πρῶτον εἰς τὴν
πρῶτην, δευτέρον εἰς τὴν δευτέραν
κ.ο.κ.:

Νῆσος τοῦ Αἰγαίου—"Ὅρος τῆς Χαλ-
κιδικῆς—Πητικὸν ὑγρὸν, φάρμακον—
Θηρίον—Ποταμὸς τῆς Ἡπείρου.

Δοξακείμενο Ἑλληνόπουλο

360. Ἐπιγραφή ἐκ Τριπλῆς Ἀερο-
σιχίδος

* * * Τὰ τρία πρῶτα γράμματα ἐνά-
* * * στης τῶν κάτωθι ζητούμενων
* * * λέξεων, πιθέμενα εἰς τὴν θέσιν
* * * τῶν ἀστερισκῶν, ἀποτελοῦν ἐ-
* * * πιγραφὴν τῆς ὁποίας ζητεῖται
ἡ ἀνάγνωσις.

1, Ἀρπαγὴ, καταστροφὴ, 2, Ἀρχαῖον
θεωρικόν πλοῖον 3, Ἐπαρχία τῆς Κρή-
της 4, Μικρὸν ποτάμι 5, Ἀσχολία
προσάπτων γυναικῶν.

Διπρόσωπη

361. Φωνηεντόλυσον

*-δλ-ντρ-δν-χ
Νυχτελοῦλοδο

362. Γρίφος

Δὲν εἶμαι
Δὲν εἶμαι Ἀητῶ σθ' ἀμελής εἰς.
Βέταν

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 14

159. Ἀνισότης (ἄν, λούτης)—160. Σπάρ-
ρος—Πάρος.—161. Ἴερων—Νέρων.—
162. Ζήνων-ζώνη.

168. Θ Ω Σ 164. ΚΑΔΜΟΣ

Ω Ρ Ο Σ (Κ-ἔρμα, Ἄ-

Σ Ο Φ Ι Α κάματος, Ἀ-ά-

Σ Ι Μ Ω Ν σος, Μ-ἔλος,

Α Ω Ρ Ο Σ Ὀ-μηρος, Σ-

Ν Ο Μ Η τάξω). — 165.

Σ Η Σ Κ Ε Ρ Κ Υ Ρ Α

(Κροσία, Γένουα, Γερμανία, Ἴθάκη,
Ἄμβρογγον, Σαμοθράκη, Βελιγραδιον).
—166. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν.—167. Ἔσοσά
σ' ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὄσοι (ἔς ο σὰς,
ὡς εἰς ας, ἦν Ἑλληνας, ὄνος εἰ).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μ' — 372]

Ὅσες μοῦ ἔγραψαν, ἔς ἀπέλουν πρῶ-
τες. Δ)σις: Ἀνίδα Σοφίαν Φαρακλῶ,
Ληξοῦριον Κεραλληνίας, διὰ:

Μικρὴ Παγκρήτισσα

[Μ' — 378]

Μπαίνοντας πάλι στὴν Κίνηση χαίρετῶ
ἔγκάρδια ἔλους-εσ. Ἀλληλογραφῶ.
Συριανέ, Μόνα-Δίξα, Δουκὴ Καρβέλια, Μ-
λίαγρε, Ἀνώνυμη, Κορφατοπούλα, Τρι-
κατάρτα, Μυστηριώδη Ἄγρωστη, Ζου-
ζῶνη, Πειραιτοπούλα-εσ, νὰ ἐπιζῶ;
Δ)σις: Πανταλῆ Κωστήν, Poste Restante,
Πειραιά. Μενχίε

[Μ' — 374]

Ἄσάλληστες Σειρές,» μὲ ἐξαιρετικὴν
Ἀχαρὰ θὰ ἐπαίρνα ἀπὸ ἓνα . . . στοι-
χειωμένο γράμμα Σας.

Μενχίε

[Μ' — 375]

Ἀταλασσοπούλα, ἀλληλογραφῶ καὶ ἀν-
ταλλάσσω τετραδιάκια μὲ ἔλους-εσ.
Δ)σις: Κ. Καρβούνη, Ἀλκιβιάδου 103,
Ἀθήνας διὰ: Ἰβανόνη

[Μ' — 376]

ΜΕΓΑΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
«Ποῖὸ ξένο ἔθνος σωμαθεῖτε
περισσότερο καὶ γιατί;» Βραβεῖα 5 ἐκ-
λεκτότητα. Δικαιώμα: 3 ἔρχ. Προσεσμία:
31 Ἰουλίου. Μετάσχετες ἔλοι! Αἰτιόθησις:
(Μ'-308). Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες

[Μ' — 377]

Ἀναλλάσσω Μ. Μυστικὰ κ' ἀλληλογρα-
φῶ μὲ ἔλους-εσ. Ἀπαντᾷ ἀμέσως!
Δ)σις (Μ'-308). Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες

[Μ' — 378]

ΠΡΟΣΚΟΠΙΝΑ! Ἡ περιγραφή τῆς
Πλῆθιας ἐνθουσιασμοῦ καὶ ὅσους ἀκόμα
δὲν σὲ ἔβρουν. Πότε ἐδικαιρεῖς νὰ σὲ γνω-
ρίσουν. Α. Κ.

[Μ' — 379]

Ἀναλλάσσω τετραδιάκια μὲ ἔλους-εσ.
ἈΚορφατοπούλα, Μισούλη, Προ-
σοκοπία, στείλτε: Αἰκατερίνην Μαργα-
ρίτην, Κέρκυραν. ΠΟΛΗΑΤΡΙΑ

[Μ' — 380]

Πρωτοπαίνοντας στὴν κίνηση, στέλνω
ἕνα φιλικὸν χαριτωμένον σ' ἔλον τὸν
ἀταλασσοκίε. Προσοκοπία

[Μ' — 381]

Ἀιάν Ἀριστείδην, Προσκοπία, Τριψύλ-
λι, ἕνα γραμματάκι σας θὰ μὲ γαμίξῃ
χαρὰ. Δ)σις: Δημήτριον Καλαϊτῆν, Μα-
γάλου Ἀλεξάνδρου 25, Θεσσαλονίκη. Προσοκοπία